ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ — ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 470

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 2-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
20
ΜΑΡΤΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 31 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 6 Λ.35
ΔΕΥΤΕΡΑ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΣΑΒΒΑ Π.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 6.6. ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΙ ΑΣΘΕΝ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 771.7

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Α΄

Πρωϊνὴ συνάδελφος, τὸ «Ἔμπρός», παρατηρεῖ ὅτι ματαιοπονοῦμεν προσπαθοῦντες νὰ πείσωμεν τοὺς ψυχοπαθεῖς ἀναγνωσματογράφους, οἵτινες ἀνέλαβον κατ' ἀποκοπὴν αὐτὰς τὰς ἡμέρας τὴν δυσφήμησιν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς δυναστείας, ἐν τῇ πεποιθήσει ἴσως ὅτι προσφέρουν ὑπηρεσίας εἰς τὴν δημοκρατικὴν ὑπόθεσιν, ὡσὰν νὰ εὑρισκώμεθα εἰς τὴν παραμονὴν νέου δημοψηφίσματος, ἢ ὡσὰν νὰ ἐτέθη ὑπὸ συζήτησιν τὸ καθεστωτικὸν πρόβλημα. Καὶ ἄλλη συνάδελφος, ἡ «Πολιτεία», παρατηρεῖ ὅτι εἰς τὴν δημοκρατικὴν Γερμανίαν ὁ δημοκρατικὸς τύπος, παρὰ τὴν ἰδεολογίαν του, πάντοτε μετὰ σεβασμοῦ ὡμίλησε περὶ τοῦ τέως αὐτοκράτορος καὶ τῶν παραιτηθέντων βασιλέων ἢ ἡγεμόνων.

Ποῖος ὅμως ἐζήτησε νὰ μεταπείσῃ τοὺς ἀναγνωσματογράφους; Ἡ ποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἑξωμότας ἢ τοὺς κόλακας τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων σεβασμὸν πρὸς τὰς μεγάλας ἱστορικὰς φυσιογνωμίας τοῦ παρελθόντος; Ἡ ποῖος ἀγνοεῖ ὅτι «ἔξεστιν ἀσχημονεῖν» εἰς ὡρισμένους ἀνθρώπους καὶ δὴ εἰς τοὺς προφορικοὺς ἢ ἐγγράφους γελωτοποιούς;

Ἀλλ' ὅταν ἐφημερίδες σοβαραὶ τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως, ὅταν ὄργανα μεγάλων κομμάτων φιλοξενοῦν τ' ἀκατονόμαστα συρράμματα τῶν ἀναγνωσματογράφων, ἐχόμεν ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν ἱστορίαν τοῦ παρελθόντος ν' ἀνασκευάζωμεν τὰς ἀνακρίβειας καὶ ν' ἀποκαθιστῶμεν τὴν ἀλήθειαν: Καὶ ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι τόση ἦτο ἡ ἀφοσίωσις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν μνήμην τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μέχρι τοῦ 1917, ὥστε καὶ ἰδιαίτερον φερώνυμον παράσημον καθίδρυσε καὶ εἰς ἐπανειλημμένας δημοσίας δηλώσεις προέβη ἐξυμνῶν τὸν πατριωτισμὸν Ἐκείνου. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' μὴ σχὼν ἐχθροὺς ἐν τῇ ζωῇ, δῆλα δὴ κατὰ τὴν πεντηκονταετῆ βασιλείαν του, ἐπέπρωτο ν' ἀποκτήσῃ τοιούτους μετὰ θάνατον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀναξίων ἀναγνωσματογράφων καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν παρεχόντων εἰς αὐτοὺς ἀδικαιολόγητον φιλοξενίαν...

Ἀπεδώκαμεν, λέγουν οἱ συνήγοροι τῶν ἀναγνωσματογράφων, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Κρήτης εἰς τὸν Βασιλέα Γεώργιον, ἐνῷ ὀφείλεται αὖτη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Καὶ ὅμως ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀπόσπασις τῆς Κρήτης ἀπὸ τὴν Τουρκίαν ἔγινε κατὰ στάδια, καὶ ὅτι ἡ κάθοδος εἰς αὐτὴν Ἕλληνος ἡγεμονόπαιδος ἔγινεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη ἔγινεν ἓν βῆμα ἀκόμη πρὸς τὴν ἕνωσιν, διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς ἁρμοστοῦ ἑνὸς πρώην πρωθυπουργοῦ Ἕλληνος. Καὶ ὅτι ἀκόμη τὰ διεθνῆ στρατεύματα ἀπεχώρησαν ἀπὸ τὴν Κρήτην πολὺ πρὶν ὁ κ. Βενιζέλος γίνῃ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος!

Ταῦτα δὲ λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν νὰ ὑποστηρίξωμεν, ὅτι δὲν συνετέλεσεν ὁ πρῶτος Βαλκανικὸς πόλεμος καὶ εἰς τὴν τυπικὴν ἕνωσιν τῆς Κρήτης μὲ τὴν Ἑλλάδα. Οὐδὲ θέλομεν νὰ ὑποτιμήσωμεν τὴν ἐθνικὴν ἐργασίαν οἱουδήποτε. Ἁπλῶς θέλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1897, τὸν ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς δὲν ἠθέλησε, κατέστη δυνατὸν τῇ Βασιλικῇ συνδρομῇ ἡ προώθησις τοῦ ζητήματος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη καὶ τοῦ Γεωργίου Θεοτόκη, καὶ ὅτι εἶναι μωρὸν νὰ πιστεύωμεν ὅτι μόνον ἀπὸ τῆς μοιραίας ἐλεύσεως τοῦ κ. Βενιζέλου ἤρχισαν νὰ εὑρύνωνται τὰ ὅρια τοῦ κράτους.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἰσχυρίζονται οἱ ἀναγνωσματογράφοι, δὲν ἐγνώριζε τὰς συμμαχίας τὰς ὁποίας εἶχε συνάψει ὁ κ. Βενιζέλος καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐσκόπει νὰ διαμελίσῃ τὴν Τουρκίαν! Καὶ τὶ μὲν ἐγνώριζεν ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τὸ 1912 ἐπανερχόμενος εἰς Ἑλλάδα, ἀγνοοῦμεν. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅμως ὅτι οὐδεμίαν εἶχε συνάψει συμμαχίαν ὁ κ. Βενιζέλος, γνωρίζομεν ἐξ ἄλλου ὅτι οἱ Νοτιοσλαῦοι εἶχαν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κ. Βενιζέλου συμμαχήσει μεταξύ των, ὅτι μᾶς ἐκάλεσαν τὴν δωδεκάτην ὥραν καὶ ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ὅστις δὲν ἦτο τῆς πρωτοβουλίας μας, μὴ δυνάμενοι νὰ πράξωμεν ἄλλως. Καὶ ὅτι ὁ πρῶτος αὐτὸς πόλεμος οὐδόλως ὑπ' ἀπέβαινεν ὠφέλιμος διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἂν δὲν ἤρχετο ὁ δεύτερος πόλεμος, ὅστις ἐπίσης δὲν ἦτο τῆς πρωτοβουλίας τοῦ κ. Βενιζέλου, ὁ δεύτερος πόλεμος, ὅστις κατώρθωσε νὰ ἐξουδετερώσῃ μερικὰ ἐκ τῶν ὀλεθρίων ἀποτελεσμάτων τοῦ πρώτου—καὶ δὴ τὴν συγκυριαρχίαν τῆς Θεσσαλονίκης ἐφ' ἧς καὶ ἐφονεύθη προστατεύων τὰ Ἑλληνικὰ δικαιώματα ὁ καθυβριζόμενος Βασιλεὺς Γεώργιος ὁ Α'.

Αὐτὰ θὰ εἴχαμεν ν' ἀπαντήσωμεν μεταξὺ πολλῶν ἄλλων εἰς τὰ φληναφήματα τῶν γνωστῶν ραμπαγάδων. Ἀλλ' ἐὰν χρειασθῇ, θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ τοὺς δώσωμεν ΠΟΛΥ ΑΠΟΣΤΟΜΩΤΙΚΩΤΕΡΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ.

Προβλήματα τοῦ πολιτισμοῦ

Ἡ νεότης τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον

Τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ Ὠμὰ Ἔδισον

Τὸ θέαμα τῆς νεότητος τῆς σήμερον εἶνε πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ τὴν ὄψιν τῶν νέων τῆς προηγουμένης γενεᾶς. Καὶ τούτων τὸ θέαμα ἦτο διαφορετικὸν τοῦ τῆς προγενεστέρας, τὸ ἴδιο δὲ συνέβαινε διὰ κάθε παρερχομένην γενεάν. Ἀλλὰ ἡ μεταβολή, ἥτις ἐπῆλθεν εἰς τὴν ὄψιν τῆς ἀναπτυσσομένης σήμερον γενεᾶς, εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὲρ αὐτῆς. Ἡ σημερινὴ νεότης δὲν εἶνε ἀξία ἰδιαιτέρου ἐπαίνου διὰ τοῦτο. Εἶνε ἁπλῶς τυχερὴ κατὰ τοῦτο, ὅτι, μαζὶ μὲ ὅλους μας, ζῇ μέσα εἰς κατάστασιν γνώσεων διαφορετικὴν ἀπὸ τὴν τῶν ἄλλων γενεῶν. Τὸ γεγονὸς δὲ ἀκριβῶς, ὅτι εἶνε νεότης, ἐγγυᾶται εἰς αὐτὴν μεγαλύτερον ὄφελος ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς ἀπὸ ἐκείνο ποῦ ἠμπορεῖ νὰ φέρῃ ἡ ἡλικία ἢ καὶ ἡ ὡριμότης. Ἂν ἡ ὄψις τῆς σημερινῆς γενεᾶς δὲν ἦτο διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν ὄψιν τῆς προηγηθείσης, ἡ γενεὰ αὐτὴ οὐδεμίαν ἐλπίδα θὰ παρεῖχε. Τὸ γεγονὸς θὰ ἀπεδείκνυεν, ὅτι εἶνε βωβή, κωφὴ καὶ τυφλὴ ἐναντι τοῦ περιβάλλοντός της.

Ἡ διαμορφωτικὴ ἐπίδρασις τῆς ζωῆς ὑπῆρξε τρομερὰ εἰς τὴν ἐπιροήν της ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος καὶ τῶν ἰδιοτήτων τῆς ἀναπτυσσομένης γενεᾶς, ὅπως ὑπῆρξε πάντοτε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε διὰ κάθε γενεάν. Μία ἀπὸ τὰς καλυτέρας ἐξ ὅσων ὑπάρχουν ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἐπιροὴ αὕτη ἐπὶ τῆς συγχρόνου νεότητος ὑπῆρξε κατὰ τὸ πλεῖστον ἀγαθή, εἶνε τὸ ὀφθαλμοφανὲς γεγονός, ὅτι οἱ νέοι τῆς σήμερον ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀρχίζουν νὰ ἀμφιβάλλουν περὶ τῶν μύθων, ἀφηγήσεων, περὶ θαυμάτων, ἀρχαίων χρονικῶν καὶ ἄλλων ἀτελῶν καὶ παραπλανώντων θρύλων, ποῦ κάποτε ἀνομάζονεν «ἱστορία» καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο ὑπὸ τῶν πανούργων, τῶν ἀσυνειδήτων καὶ τῶν φανατικῶν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀμαθῶν.

Ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, ἐπομένως, εἶνε καλόν, ὅτι τὸ θέαμα τῶν σημερινῶν νέων μας ὑπέστη οἱανδήποτε μεταβολήν. Καὶ πράγματι δὲν βλέπω καμμίαν περίπτωσιν, ὅπου ἡ μεταβολὴ αὕτη νὰ εἶνε κακή.

Ἡ νεότης δὲν χειροτερεύει

Οὐδόλως εἶνε δικαιολογημένη ἡ ἄποψις, ὅτι ἡ ἠθικὴ τῆς συγχρόνου νεότητος βαίνει χειροτερεύουσα. "Ἂν πάρωμεν τὸν κόσμον ὡς σύνολον καὶ βασίσωμεν τὰ συμπεράσματά μας ἐπὶ γεγονότων καὶ ὄχι ἐπὶ διακηρυσσομένων θεωριῶν, θὰ εὕρωμεν ὅτι ἡ ἠθικὴ τῶν νέων εἶνε καλυτέρα σήμερον παρ' ὅτι ἦτο ὁποτεδήποτε πρίν. Μὲ τοῦτο δὲν ἀρνοῦμαι τὴν ὕπαρξιν ἰδιαιτέρων περιπτώσεων, αἵτινες δυνατὸν νὰ προκύπτουν εἰς ἰδιαιτέρους τόπους καὶ ὑπὸ ἰδιαιτέρας συνθήκας. Οὐδὲν γνωρίζω περὶ τῆς φύσεως τῶν κατὰ τόπους ἐνδείξεων, αἵτινες ἤγαγον τοὺς μελετητὰς τῆς καταστάσεως εἰς τὸ συμπέρασμα, ἐξ ὅσων εἶδον ἐγὼ αὐτούς, ὅτι ἡ νεότης γενικῶς πηγαίνει κατὰ διαβόλου. Τοῦτο ἐνδέχεται νὰ εἶνε ἀληθὲς εἰς εἰδικὰς περιστάσεις· πάντοτε εἰμεθα ἠγανακτισμένοι νὰ κατατάξωμεν κάποιαν μικρὰν ἀναλογίαν νέων μαζὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ὁμάδα τῶν περσσοτέρων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔμαθαν πῶς νὰ χρησιμοποιήσουν κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον τὴν ζωήν των ἢ τί νὰ τὴν κάμουν καὶ ἔτσι τὴν κατηγάλωσαν εἰς ἀπρεπείας καὶ τὴν ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὸν χειρότερον τρόπον. Γενικῶς ἡ ἠθικὴ τῆς συγχρόνου νεότητος εἶνε καλυτέρα ἀπὸ τὴν τῶν ἀπὸ τριάντα ἐτῶν γερόντων, ἥτις ἐπιδεικνύεται εἰς τὸ ἐμπόριον, εἰς τὴν πολιτικήν, εἰς τὴν ἐπιστήμην, εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἡ ἀπόδειξις δὲ καὶ ἡ ὁμορφιὰ τοῦ ντυσίματος εἶνε ἀσφαλῶς σημεῖα προόδου τοῦ πολιτισμοῦ. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους λευκοὺς ἐξερευνητὰς τῆς Ἀφρικῆς εὗρε μίαν νέαν μαύρην, ἡ ὁποία ἐξύγιζεν ἐνενῆντα πέντε λίτρας καὶ ἐφόρει κοσμήματα βάρους ἑκατὸν εἴκοσι λιτρῶν. Διατί λοιπὸν νὰ ἐπικρίνωμεν τὰ «φυντανάκια» μας; Κάμνουν πολὺ καλά. Ἀφῆστε τα ἡσυχα! Οὔτε κἂν ἡ πουντρὲζ καὶ τὸ κραγιὸν τῆς σήμερον εἶνε σύγχρονοι ἐφευρέσεις ἢ δημιουργήματα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐκείνη ἡ νεαρὰ ἀγρία τῶν ἐνενῆντα πέντε λιτρῶν, ἦτο πολὺ περισσότερον βαμμένη ἀπὸ τὸ πιὸ πουντραρισμένο καὶ βαμμένο κοριτσόπουλο ποῦ εἶδε ποτὲ ἡ Νέα Ὑόρκη, διότι ἐκείνη ἦτο βαμμένη ἀπὸ τὰ νύχια ἕως τὴν κορφὴ σὰν κανόνι, τοῦ ὁποίου ζητεῖσαι ἡ ἀπόκρυψις.

Οἱ περισσότεροί μας εἰμεθα τόσον ἐπιρρεπεῖς, ὅσον γηράσκομεν, εἰς τὸ νὰ ἐπικρίνωμεν τὴν νεότητα γιὰ τὸ κάθε τι ποῦ κάμνει, λησμονοῦντες πόσα χειρότερα ἐκάναμεν, ὅταν εἰμεθα νέοι. "Ἕνα χῦμα τοιούτων κατηγοριῶν ἔχει ἀπλωθῇ σήμερον ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν, αἱ περισσότεραι δὲ κατηγορίαι εἶνε ἀνόητοι. Ἐπὶ παραδείγματι ὑπάρχουν οἱ προλέγοντες ὀλεθριωτάτας συνεπείας ἐκ τῆς αὐξανομένης διαδόσεως τοῦ χοροῦ. Ὁ κόσμος χορεύει ἀπὸ τῶν παλαιοτάτων χρόνων ποῦ ἀναφέρει ἡ ἱστορία καὶ ἂν κατέστρεψε τὴν ράτσαν, ὅπως κάθε γενεὰ χρονολήγων μὲ τὴν σειρὰν της προεῖπεν ὅτι θὰ ἔκαμνεν, ἡ κατεστραμμένη ράτσα, ἂν καλοεξετάσωμεν τὰ πράγματα, τὰ καταφέρνει μιὰ χαρά. Ἡ χορομανία, ὅπως ἀποκαλεῖται, θὰ ἐξακολουθήσῃ, διότι εἶνε ἀπολύτως φυσική. Πραγματικῶς δέ, οὐδόλως ἀποτελεῖ φαινόμενον.

Παντὸς εἴδους ἀνησία ἀποδίδονται εἰς τὴν νεότητα, ἀλλὰ ἡ νεότης θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ διεπράξῃ μεγαλυτέρας ἀνησίας ἀπὸ μερικὰ ἄθλα τῆς «πλήρους ὡριμότητος». Ἐπὶ παραδείγματι ἕνας γηραιὸς Ἄγγλος συγγραφεὺς ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι οἱ ὑπερβάντες τὸ τριακοστὸν ἕκτον ἔτος δέον νὰ παραιείρζουν καὶ νὰ κάμνουν τόπον εἰς τοὺς νεωτέρους ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ πρεσβυτέρα γενεὰ εἶνε ἀπρόσκοπτα εἰς τὴν πρόοδον· μοῦ ἐξηγᾶται ἀλλὰ ἐκφράζω τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Τὸ πράττω εὐχαρίστως. Παρέχει πάντοτε ἱκανοποίησιν ἡ προσπάθεια τῆς ἀντικρούσεως παραλογισμῶν.

Ἡ ὡριμότης ἀρχίζει μετὰ τὰ τριάντα

Ὁ ἄνθρωπος, ποῦ φθάνει εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν τριάντα ἐξ ἐτῶν, μόλις ἔχει ἀποκτήσει τὴν δύναμιν νὰ ἀποτινάξῃ τὰς πλάνας τὰς κτισμένας ἐπὶ τῶν ἐσφαλμένων θεωριῶν, τὰς ὁποίας εἶχον προηγουμένως ἐντυπώσει εἰς αὐτὸν ἡ καιὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ νεανικὴ ἀμάθεια. Μόλις ἀρχίζει νὰ στρώνεται στὴ δουλειά. "Αν εἶναι πραγματικὰ ἄξιος, θὰ ἔχῃ περάσει ἕως τότε σειρὰν σκληρῶν πληγμάτων. Ὁ χρήσιμος ἄνθρωπος οὐδέποτε διάγει τὴν εἰκολον, προφυλακτικήν, ἀνεμπόδιστον, ἀτάραχον ζωήν. Εἰς τὰ τριάντα ἓξ πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμος νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰς πραγματικότητας καὶ μετὰ τὴν περίοδον αὐτὴν, περίπου, τῆς ζωῆς του, ἕως ὅτου φθάσῃ στὰ ἑξῆντα, πρέπει νὰ ἠμπορῇ νὰ τὰς ἀντιμετωπίζῃ μὲ σταθερῶς αὐξανομένην ἀπόδοσιν καὶ ἱκανότητα. Περαιτέρω, ἂν δὲν ἔχῃ ὀλέσει τὸ σῶμά του δι' ὑπερβολικῆς χρήσεως οἰουδήποτε ἐκ τῶν ναρκωτικῶν (καὶ διὰ τοῦ ὅρου τούτου ἐννοῶ τὸ οἰνόπνευμα, τὸν καπνόν, τὸ τσάϊ καὶ τὸν καφὲ) καὶ δὲν ἔχῃ φάει μέχρι καταχρήσεως, πιθανώτατα θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ ὧν δραστήριος καὶ ἱκανὸς μέχρι τῆς ὀγδοηκοστῆς ἐπετείου του, εἰς ἐξαιρετικὰς δὲ περιπτώσεις μέχρι τῆς ἐνενηκοστῆς.

Τότε ἡ καμπὴ στρέφει ἀποτόμως πρὸς τὰ κάτω. Ὁ κύκλος πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος. Εἰς ἐκείνην περίπου τὴν ἡλικίαν τὰ στοιχεῖα ποῦ συγκροτοῦν αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἑτοιμάζονται νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν παλαιὰν διαμονήν των, δηλαδὴ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, καὶ νὰ εἰσέλθουν εἰς νέον κύκλον. Τότε καὶ ὄχι πρὶν ἀπὸ τότε οἱ ἄνθρωποι θὰ ἠμποροῦσαν, θὰ ὤφειλαν νὰ ἀρχίζουν νὰ παραμερίζουν. "Αν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔπραττον τοῦτο εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν τριάντα πέντε ἐτῶν, ὁ κόσμος τῶν μελλοντικῶν χρόνων θὰ ἐστερεῖτο οὐσιαστικῶς δραστηριότητος καὶ ἡγεσίας.

Ἐκπληττόμαι συχνά, ὅταν βλέπω ἀναπτυσσομένας θεωρίας ὡσὰν αὐτὴν περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ βίου τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους. Ὅλη ἡ ἀνθρωπίνη ἱστορία καὶ πεῖρα δύνανται νὰ τὰς ἀποκρούσῃ καὶ ὅμως κάποιος ποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐλκύσῃ τὴν κοινὴν προσοχήν, προβάλλει κάθε τόσον μὲ τέτοια ἀνόητα λόγια καὶ κάμνει ὅλον τὸν κόσμον νὰ ἐρωτᾷ παραλόγους ἐρωτήσεις.

Ἡ Θεϊκὴ «Ἀνησυχία»

"Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ἄλλων πραγμάτων, γύρω ἀπὸ ἐκεῖνο ποῦ ὀνομάζομεν κοινῶς σκέψιν, εἶνε ὅτι οἱ ἄνθρωποι συχνὰ ὁμιλοῦν περὶ κάποιας «ἐπικρατούσης ἀνησυχίας», δίδοντες τὸν ὅρον τοῦτον ἰδιαιτέρως εἰς τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τῶν νέων. Δὲν εἶνε κάνησυχία» ὑπὸ τὴν κακὴν ἔννοιαν, ὑφ' ἣν ἡ λέξις χρησιμοποιεῖται, ἡ ὁποία τοὺς νέους νὰ κινοῦνται, νὰ σκέπτωνται, νὰ ὁρῶσι. Πάντως εἶνε τὸ ἀντίθετον τῆς στασιμότητος καὶ αὐτὸ εἶνε ἐπωφελὲς διὰ τὸν κόσμον. Ἡ σταθερὰ αὔξησις τῆς ἐνεργητικότητος εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον κανονική, ἐνθαρρυντική καὶ ἀξιόλογος, διότι ταύτην ἐπέφεραν αἱ μεταβολαὶ ἐκείναι τῶν συστημάτων τῆς ζωῆς μας, αἵτινες δύνανται νὰ ἀποδοθοῦν εἰς τὰς νέας ἐφευρέσεις καὶ μεθόδους.

Ἡ παρεχομένη γενεὰ πιθανὸν νὰ κρίνῃ ἀπαισιοδόξως καὶ περιφρονητικῶς τὴν ζῶσαν σήμερον νέαν ἰδεῶν μεταξὺ τῶν νέων τῆς σημερινῆς καὶ τῆς ἐρχομένης γενεᾶς. Ἡ «ἐκνησις» ὅμως ἐνδέχεται νὰ εἶναι καὶ συχνὰ ὑπῆρξε θεϊκή. Δὲν θὰ ἀποκτήσωμεν κιλντέρς συνθήκας εἰς τὸ μέλλον, ἂν μένωμεν ἱκανοποιημένοι μὲ ὅσας ἔχομεν σήμερον.

Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ νέοι τῆς σήμερον, γενικῶς, εἶνε εὐφυέστεροι, ἀπὸ τοὺς νέους π.χ. τοῦ 1890, ὁπότε καὶ ἐγὼ ἤμουν σαράντα τοιῶν χρόνων, εἶνε ἀρίστη ἐγγύησις, ὅτι οἱ νέοι τῶν τριάντα ἓξ ἐτῶν εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι εὐφυέστεροι ἀπὸ τοὺς σημερινούς. Τί θὰ εἶναι οἱ μετὰ ἕναν αἰῶνα νέοι δὲν μὲ νοιάζει, οὔτε τολμῶ νὰ προείπω. Θὰ εἶναι μία βελτίωσις τῶν σημερινῶν νέων. Αὐτὸ μόνον θεωρῶ ἀσφαλὲς νὰ εἴπω. Εἶμαι λίαν αἰσιόδοξος διὰ τὴν ἐρχομένην γενεὰν τῆς Ἀμερικῆς καὶ διὰ τὰς πολλὰς γενεὰς ποῦ θὰ ἐπακολουθήσουν.

Βεβαίως, μέγα μέρος θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὑπάρχουν οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὁ νέος τῆς σήμερον ὑπερεκπαιδεύεται καὶ ὅτι τοῦτο σημαίνει πῶς θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς ποῦ γονεῖς καὶ διδάσκαλοι θὰ ἀφήσουν εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα ἐλευθέραν τὴν νεότητα νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς ἰδίας αὐτῆς παρορμήσεις.

"Ἴσως ἡ ἀγωγὴ νὰ μεταληφθῇ ὀλιγώτερον παρ' ὅτι νομίζομεν. Ὅπως ἡ θρησκεία, ἀλλάζει καὶ αὐτὴ πολὺ βραδέως. Πάντως, ἐν καιρῷ, νέαι μέθοδοι θὰ εἰσαχθοῦν, αἱ ὁποῖαι θὰ βελτιώσουν αὐτὴν μεγάλως. Δὲν θέλω νὰ προεικάσω ὁποῖαι περίπου θὰ εἶναι, ἀλλὰ εἰς πολλὰς λεπτομερείας καὶ μερικὰ οὐσιώδη σημεῖα θὰ διαφέρουν ἀπὸ τὰς σημερινάς· καὶ ἡ νέα ἀγωγή, ὅταν ἀναπτυχθῇ θὰ εἶναι ἀποτελεσματικωτέρα ἀπὸ ὅλας τὰς σήμερον γνωστάς.

Ἐνδιαφέρον καὶ ἁπλότης, αἱ βάσεις τῆς ἐκπαιδεύσεως

Σήμερον πλεῖστοι νέοι φεύγουν ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῶν μερικῶς μόνον μορφωμένοι καὶ γρήγορα λησμονοῦν μέγα μέρος ἀκόμη καὶ τῶν ὅσων ἐδιδάχθησαν. Δὲν ἠμπορῶ νὰ πιστεύσω ὅτι, ἂν εἶχον διδαχθῇ τὰ ἀπαιτούμενα πράγματα κατὰ τὸν ὀρθὸν τρόπον, θὰ συνέβαινε τοῦτο τόσον συχνὰ καὶ εἰς τόσον μεγάλην ἔκτασιν. Δὲν μανθάνουν, διότι αἱ μέθοδοι τῆς διδασκαλίας εἶνε ἐσφαλμέναι. Λησμονοῦν, διότι αἱ μέθοδοι τῆς ἐκπαιδεύσεως τοὺς ἔκαμαν νὰ μισήσουν πραγματικῶς τὰς γνώσεις. Ἡ μάθησις δὲν καθίσταται ἐνδιαφερουσα καὶ πλεῖστοι νέοι δὲν θὰ ἀποκτήσουν γνώσεις, αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἀντιθετημέναι ἐνδιαφέροντος. Ἐνδιαφέρον καὶ ἁπλότης δέον νὰ εἶναι αἱ βάσεις πάσης ἀγωγῆς, κατὰ τὴν γνώμην μου. Εἶνε ἀδύνατον νὰ συναρπάσετε τὰς νεαρὰς διανοίας μὲ ἀποκρουστικὰς περιπλοκάς.

Ἠρωτήθην, ἂν πιστεύω ὅτι κορίτσια καὶ ἀγόρια δέον νὰ ἐκπαιδεύονται μαζί. Δὲν δύναμαι νὰ ἀποφανθῶ κατηγορηματικῶς ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι θὰ ἦτο καλύτερον νὰ εἶναι χωρισμένα κατὰ τὰ ἔτη τῆς σχολικῆς φοιτήσεως. Ἐνδέχεται, ἂν εἶναι μαζί, νὰ περιστοῦν τὴν προσοχὴν ἀλλήλων. Εἶνε ἄλλο τὸ ζήτημα κατὰ πόσον δέον νὰ ἀποκλείεται πάντοτε ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἀγωγὴ τῶν δύο φύλων.

Ἴσως ἐπροχωρήσαμεν πέραν τοῦ δέοντος εἰς διάφορα πράγματα. Δὲν ἠμπορῶ νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ ἐλευθέρα συζήτησις οἱουδήποτε θέματος, εἰς οἱανδήποτε κοινωνίαν, ὅσον ὀπωσδήποτε μωρὴν, ἤτις φαίνεται νὰ κατέστη συνήθεια μεταξὺ μερικῶν ὁμίλων τῶν αὐτομαλομένων «ἐπιλέκτων», εἶνε καλὸν πρᾶγμα. Ἀποτελεῖ καθαρὰν ἠλιθιότητα ἡ πλήρης ἀπογύμνωσις τῆς ζωῆς.

Ἀλλά, χαρ' ὅλα τὰ σφάλματα ποῦ διεπράξαμεν, οἱ νέοι τῆς σήμερον εἶνε εὐρωστότεροι διανοητικῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς τοῦ παρελθόντος. Καί, φυσικά, αὐτὸ δείχνει ὅτι ἡ ἀνθρωποτης ἐξήκησε μᾶλλον καλὴν παρὰ κακὴν ἐπροῦν ἐπὶ τῆς νεότητος. Ἀκόμη καὶ ἂν τοῦτο ἀποδοθῇ εἰς την ἰδίαν την νεότητα, ὅπως μερικοὶ λέγεται τῶν αὐτολιβανιζομένων «κινημάτων τῆς νεότητος» λέγουν, δέον νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι καὶ ἡ ὡριμος γενεὰ συντέλεσεν ἐξ ἴσου, διότι κάθε γενικὴ παρόρμησις εἶνε ἀποτέλεσμα τοῦ νοῦ τῆς κοινότητος, τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ κόσμου. Ἡ σκέψις εἶνε λειτουργία συλλογική. Ἡ γνῶσις τῆς σήμερον δὲν εἶνε πλέον τὸ σύνολον τῆς γνώσεως τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ὡριμότης εἶνε συχνὰ πλέον παοῴλογος ἀπὸ τὴν νεότητα καὶ συχνότατα εἶνε λίαν ἀδικος ἐναντι αὐτῆς.

THOMAS A. EDISON

(Λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ μήκους τοῦ ἄρθρου τὸ 2ον καὶ τελευταῖον μέρος αὐτοῦ θὰ δημοσιευθῇ αὔριον).

[Copyright «Πρωΐας» καὶ «United Press Associations of America».]

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 3
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 15

Ούδεμία απόδειξις πληρωμής είνε έγκυρος εάν δεν φέρη την ύπογραφήν του Διευθυντού της «Πρωϊας» κ. Δ. Παπαϊωάννου και την σφραγίδα της εφημερίδος.

Υπον κατά τον προσεχή 'Ιούνιον. Η ιδέα δόθην αύτη φαίνεται ήδη εγκαταβεβλημένη.

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Ποινικά χρόνια

Προλήψεις

Παρ' όλον τον σκεπτικισμόν ή άπολες έπικρατεί εις τον χωρικόν, δεν παύει μορφωμένους τοιαύτους δυθμούς. Η αρχαία εξακολουθεί να υπάρχη. Δεισιδαίμων δεν ή ένθουσιος δεν ένοιώ να ένκαταλείψη την άπαλυσίν των επιδράσεων, ή άπολα και εθνέλων τρομερών αλλοτρίων από τους προπάτορας, τους οποίους διατηρούσι μέχρι σήμερον ιερόν καλλιεργούς δεισιδαιμονίας μεν προσεκτικόν είς την επιμονήν και ζωηρότητα αυτής ζωής.

Μή άλλα τά άπαλα μέ τά οποία περιβάλλουν την έπιδειξιν, είνε ζήτημα λέξεως ομολόγου. Δεν μορφωμέν

ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

ΜΑΘΗΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΡΤΙΖΟΜΕΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΗΤΡΩΑ

Εκ της Δευτέρας "Ανταλλαγής" δίδομεν σήμερον τα ονόματα των μελών τα οποία ώνασαν προχθές την ανταλλαγήν των προς αντιγράφων της νέας πληρωματικά μητρώας:

- ΚΟΙΝΟΤΗΣ "Αγίας Αικατερίνης"

Ἀργυροκόπου γέρα Σταματία Ἀνδρεάδου Θεοδ. Μιχαήλ, Δημοσθένους Ἀθηναγόρα Δημ. Μιχαήλ, Ἀθανασίου Νικολίτσα γραμ. Δώμα Ι. Δορούδη, Ἀναγνωσιάκου Ἀν. Μιχαήλ, Δεληγιάννη Ἀγγελιάδους Μ. Ἀνάστας, Ἀγγελιάδους Μ. Ἀναστασία, Δεληγιάννη Ἀγγ. Μιτσίου Γεωργίου, Ἀναστασιάδης Γεώργιος Ἀλεξ. Κ. Κλεάνθους Ἀθ. Ἀθανασιάδης Π. Πανετὰ Μ. Ι. Δεληγιάννη Ἀθ. Ἀναστασιάδης Μ. Μαρία, Παρδαλιάδου Ν. Ἀγγέλα, Παπαδ. Ἀναστ. Παναγιώτου Ν. Ἀναστασία

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΟΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΜΟΡΦΗΝ
ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΕΡΒΙΚΑΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΑΝΤΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ
ΦΟΒΟΙ ΠΕΡΙ ΑΠΡΟΟΠΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὰ ἐκ Ρώμης καὶ Βελιγραδίου τηλεγραφήματα τονίζουν τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τοὺς κύκλους τῶν δύο πρωτευουσῶν ἐρεθισμὸν κατόπιν τῶν ἀποκαλύψεων περὶ τῆς ὀξείας μορφῆς, τὴν ὁποίαν προσελάβεν ὁ ἰταλοσερβικὸς ἀνταγωνισμός.

Κατὰ τὰς ἐκ Ρώμης πληροφορίας, αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν δημοσιεύουσαι πληροφορίας περὶ τῶν πυροτεχνημάτων ἐξοπλισμῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας καὶ περὶ τῶν ἐνεργειῶν τας ὁποίας καταβάλλουν οἱ ἐπίσημοι καὶ μὴ σερβικοὶ κύκλοι, ὅπως προκαλέσουν ἐξέγερσιν ἐν Ἀλβανίᾳ κατὰ τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου. Ἡ Σερβία, κατὰ τὰς ἰταλικὰς πληροφορίας, ἐργανώνει συμμορίας πρὸς εἰσβολὴν εἰς τὴν Ἀλβανίαν, προβαίνει δὲ εἰς μεγάλης στρατιωτικὰς παρασκευάς, βοηθοῦσα πανταχοθεν τοὺς Ἀλβανοὺς ἀντιπάλους τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, ἵνα οὗτοι ἐξεγερθοῦν πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος.

Ἀντιθέτως τὰ ἐκ Βελιγραδίου τηλεγραφήματα βεβαιοῦν, ὅτι ἡ Ἰταλία συνεχίζει τὰς στρατιωτικὰς παρασκευὰς ἐν Ἀλβανίᾳ. Ἡ «Πολίτικα» διαφεύδουσα τὰ περὶ ἐξοπλισμῶν τῆς Σερβίας, γράφει ὅτι ἀντιθέτως ἡ Ἰταλία ἐξοπλίζει καὶ ὀχυρώνει τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἀναφέρει ὅτι τελευταίως μόλις, κατὰ τὴν διαρκειαν τῆς νυκτὸς τῆς 7ης Μαρτίου Ἰταλικὸν πολεμικὸν ἀπεβίβασεν ὀρειβατικὰς πυροβολαρχίας εἰς Αὐλῶνα, ἀποπλεύσαν πριν ἐξημερώσῃ.

Ἐπίσης ἡ «Πολίτικα» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν, ὅτι συνήφθη μυστικὴ συμφωνία μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Βουλγαρίας, συσχετίζει δὲ τὴν παραίτησιν τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τας δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας προσέκρουσαν αἱ σχετικαὶ διαπραγματεύσεις.

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες, σχολιάζουσαι τὰ γεγονότα ταῦτα, παρατηροῦν ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα εἰς τὰ Βαλκάνια κατάστασις μετα τὴν Ἰταλοαλβανικὴν συνθήκην κατεστη λιαν κρισιμος, ὑπαρχει δε κινδυνος απροοπτων, των οποιων δεν δυναται να αναμετρηθεὶν αἱ συνεπειαι. Ὁ τύπος τῆς ἀριστερᾶς κατηγορεῖ ἀναφανδὸν τὸν φασισμὸν ὡς ὑποκινοῦντα ταραχὰς εἰς τὰ Βαλκάνια καὶ ἐπιδιώκοντα τὴν ἀπομόνωσιν τῆς Νοτιοσλαυΐας.

Η ΣΕΡΒΙΚΗ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ἡμιεπίσημον Πρακτορεῖον «Ἄβαλαν» ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν:

«Εἰμεθα ἐντεταλμένοι νὰ δηλώσωμεν, ὅτι αἱ εἰδήσεις αἱ δημοσιευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ «Τζερνάλε ντ' Ἰταλια» περὶ δῆθεν νοτιοσλαυϊκῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν κατὰ μῆκος τῆς Ἀλβανικῆς καὶ Ἰταλικῆς μεθορίου, καθὼς καὶ αἱ εἰδήσεις τῶν Λονδίνων «Ταΐμς» ἐκ τῆς αὐτῆς πιθανῶς πηγῆς προερχόμεναι, περὶ τῶν προπαρασκευῶν μας, ὅπως προκαλεσωμεν πραξικόπημα ἐν Ἀλβανίᾳ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως τῶν Τυράνων, ἀποτελοῦν ἐξ ὁλοκλήρου ἐπινοήματα φαντασίας, προδήλως σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ συκοφαντησις δι' ἁπλῆς ἐξαπατήσεως (mystification) μιᾶς φιλειρηνικῆς πολιτικῆς τῆς Νοτιοσλαυΐας ἥτις ἀπεδείχθη ὑπὸ τῶν πράξεων καὶ τῶν θυσιῶν της.

«Δὲν ἀποκλείεται ἡ ἐνεργεια αὐτη, οὐδόλως συμφωνοῦσα πρὸς τὴν παγκόσμιον προσπαθειαν παγιώσεως τῆς εἰρήνης καὶ βελτιώσεως τῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν σχεσεων, νὰ προορίζεται ὅπως ἐξυπηρετήσῃ ὡρισμένους κεκαλυμμένους σκοπούς.»

ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

ΡΩΜΗ 19. (Πρακτ. Στέφανι).—Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀβασίμων εἰδήσεων, τὰς ὁποίας δημοσιεύουν ἐφημερίδες τινὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ περὶ δῆθεν ἰταλικῶν πολεμικῶν παρασκευῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν εἰδικὴν κατάστασιν ἐν τοῖς Βαλκανίοις ἐξεδόθη ἐπισημον ἀνακοινωθὲν, κατ' ὃ αἱ εἰδήσεις αὐταὶ εἶναι ἐντελῶς ἀβάσιμοι καὶ ἀναγονται εἰς τὸ εἶδος τῶν συνήθων ἀνησυχαστικῶν ἀντιφασιστικῶν εἰδήσεων. Ἡ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐφαρμόζει πολιτικὴν εἰρηνικῶν συνεννοήσεων καὶ δὲν σκοπεῖ νὰ λάβῃ πρωτοβουλίαν τινα, ἀμεσον ἢ ἔμμεσον, πρὸς διαταραξιν τῆς εἰρηνης εἰς οἱονδήποτε σημειον τῆς Εὐρώπης. Ὅσον βεβαιοῖ τὸ ἐναντίον δὲν ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίας ἡ διατελεῖ ἐν κακῇ πίστει.

ΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας),—Οἱ «Τάϊμς», δημοσιεύοντες πληροφορίας ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου των περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν κύκλων τῆς Σερβίας, ὅπως προκαλέσουν ἐξέγερσιν ἐν Ἀλβανίᾳ, συνιστοῦν δι' ἐντόνου κυρίου ἄρθρου εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν, ὅπως ἀπόσχῃ ἐνεργειῶν θετουσῶν ἐν κινδύνῳ τὴν εἰρήνην, ἐφιστῶσι δὲ τὴν προσοχὴν των Δυνάμεων ἐπὶ τῶν ἐνδεχομένων Βαλκανικῶν κινδύνων.

Ὁ ἀγγλικὸς τύπος εἶνε διχασμένος εἰς τὰ σχόλιά του ἐπὶ τῶν βαλκανικῶν γεγονότων. Αἱ συντηρητικαὶ (κυβερνητικαὶ) ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν μετ' αὐστηρότητος τὴν στασιν τῆς Σερβίας. Ἀντιθέτως ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Υ̓δεστμινστερ» καὶ τὰ ἄλλα ἔργανα τοῦ φιλελευθέρου καὶ τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος ἀποδίδουν εἰς τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν τὰς δημιουργηθείσας περιπλοκὰς ἐν τῇ Βαλκανικῇ.

ΟΙ κ. κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΞΑΣ
ΕΖΗΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Κατὰ πληροφορίας μας ἀσφαλεῖς, παρὰ τὴν τηρηθεῖσαν ἐπιφυλακτικότητα εἰς ἀνακοινώσεις ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ ἡ τυπικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων πινάκων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου περὶ τῶν κριθέντων ὡς ἐπανακτέων ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν προεκάλεσε σχετικὴν συζήτησιν. Ὁ κ. Καφαντάρης ὅμως, παρεμβαίνων, ἐζήτησεν ὅπως διακοπῇ ἵνα συνεχισθῇ εἰς νυκτερινὴν συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἀλλ' ἡ νυκτερινὴ αὐτὴ συνεδρίασις, κατόπιν νεωτέρας ἀποφάσεως ἀνεβλήθη, ὁρισθεῖσα διὰ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν αὔριον, ἵνα καταναλωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ποσοστοῦ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Τσαλδάρης διετύπωσε χθὲς, θὰ ὑποστηρίξῃ δὲ καὶ αὔριον κατὰ τὴν σχετικὴν ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζήτησιν τὴν ἄποψιν ὅτι τὸ πόρισμα τοῦ Συμβουλίου ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς δι' οὗ συνεκροτήθη τοῦτο οὐδ' ἐξυπηρετεῖ τὸν σκοπὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἀπέβλεπεν ἀρχικῶς ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῆς τάξεως πραγμάτων ἐν τῷ στρατεύματι.

Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ προτείνῃ ὅπως ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον ἐπαναφορᾶς δὲν ἐτερμάτισεν εἰσέτι τὸ ἔργον του, κληθῇ ν' ἀναθεωρήσῃ τὰς κρίσεις του ὡς πρὸς ὡρισμένον τοὐλάχιστον ἀριθμὸν ἀποτάκτων μὴ κριθέντων ὡς ἐπανακτέων, ὑποβάλλῃ δὲ συμπληρωματικὸς πίνακας ὁμοῦ μετὰ τῶν πινάκων περὶ τῶν ἐπανακτέων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ἡ δημοσίευσις τῶν διαταγμάτων περὶ ἐγκρίσεως τῶν ἤδη ὑποβληθέντων ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου πινάκων, δέον, κατὰ τὴν ἄποψιν ταύτην τοῦ κ. Τσαλδάρη, ν' ἀναταλῇ μέχρι τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω συμπληρώσεως τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Συμβουλίου.

Τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν κρίσεων τοῦ Συμβουλίου τόσον διὰ τοὺς μὴ ἐπαναφερθέντας ὅσον καὶ διὰ πολλοὺς παραλειφθέντας ἐκ τοῦ πίνακος Β' ὑποστηρίζει, κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς, καταστήσας περὶ τούτου ἐνήμερον τὸν κ. Τσαλδάρην διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Μερκούρη, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν πρωΐαν καὶ ἔσχε μακρὰν μετ' αὐτοῦ σχετικὴν συνομιλίαν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων, εἰς συναφεῖς ἀνακοινώσεις του, ἐτόνισεν ὅτι διὰ τῶν ὁρισμάτων τοῦ Συμβουλίου ἐπαναφορᾶς δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπιδιωχθεῖσα λύσις τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος, ἡ ὁποία καὶ ἀπετέλεσε τὸν πρωταρχικὸν ὅρον τῆς συγκροτήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὑπὸ τῶν δύο ἀρχηγῶν κομμάτων εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόψεων των, ἀνερέρθησαν ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ὀνόματα ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι μολονότι συγκεντρώνουν πάντα τὰ προσόντα, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς καὶ γενικώτερον τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ, δὲν ἐκρίθησαν ἐπανακτέοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου. Οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Μεταξᾶς ὑπεστήριξαν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ περιληφθοῦν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι εἰς τὸν πίνακα Α' χάριν τῆς ὁριστικῆς λύσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος. Ἐν συνεχείᾳ διετύπωσαν τὸ παράπονον ὅτι τὸ Συμβούλιον περιώρισεν ὑπερβολικὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν περιληφθέντων εἰς τὸν πίνακα Β', τῶν λαμβανόντων δηλαδὴ σύνταξιν ἀνωτέρου βαθμοῦ. Κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν δύο ἡγετῶν ὁ πίναξ Β' θὰ ἔπρεπε νὰ περιλάβῃ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν ἵνα μὴ ὑπάρχουν πλέον παραπονούμενοι. Ἡ παροχὴ ἀνωτέρας συντάξεως εἰς περισσοτέρους ἀξιωματικοὺς, κατὰ τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ἄποψιν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σοβαρὰς ἀντιδράσεις, δεδομένου ὅτι τὸ μέτρον καλῶς οἰκονομικόν, δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν σύνθεσιν τοῦ στρατεύματος.

Οἱ Δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἔχουν πεποίθησιν εἰς τὴν ἀνεπηρέαστον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου καὶ θὰ ἐπροτίμων νὰ μὴ γίνουν μεταβολαὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ. Ἐν τούτοις, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις σοβαραὶ καὶ ἀναφέρονται συγκεκριμένα γεγονότα εἰς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἐγένοντο ἀδικίαι, οἱ Δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ ἐδέχθησαν νὰ γίνῃ λεπτομερὴς συζήτησις εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐσταμάτησεν ἡ σχετικὴ συζήτησις, ἤτις πάντως δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ δημιουργήσῃ ἐνδοκυβερνητικὰς ἀνωμαλίας. Τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐξέφραζον χθὲς τὴν νύκτα καὶ οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Μεταξᾶς.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ
ΟΙ ΦΑΡΜΑΚΕΙΣ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ, 19. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μετὰ τριήμερον δίκην ἐξεδόθη σήμερον ἡ ἀπόφασις τοῦ κακουργιοδικείου Πατρῶν, διὰ τῆς ὁποίας καταδικάζονται εἰς θάνατον ἡ Ἑλένη Μοντεσάντου ἐκ Κεφαλληνίας καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτῆς Εὐθυμιάδης πρόσφυξ, διότι ἔρριψαν πρὸ μηνῶν ἐντὸς τοῦ φρέατος τοῦ χωρίου Χιονάτων τῆς Κεφαλληνίας δηλητήρια, καὶ ἐδηλητηρίασαν περὶ τοὺς 150 χωρικούς, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπέθανον οἱ ἑξ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
ΑΝΕΚΟΙΝΩΘΗΣΑΝ ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΝΕ ΤΗΝ "ΠΑΟΥΕΡ,,
ΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΤΑΘΜΟΥΣ
Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου συνῆλθον χθὲς περὶ τὴν 1 μ.μ. ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ εἰς συνεδρίασιν παρατεθεῖσαν μέχρι τῆς 5 1)2 μ.μ. Τῆς συνεδριάσεως μετέσχε καὶ ὁ ἐπανελθὼν τὴν πρωΐαν ἐκ Θεσσαλίας ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Παπαναστασίου.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀγγελόπουλος ἐζήτησεν ὅπως προταχθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐνεικιαστασίου. Ἀντιθέτως ὁ κ. Τσαλδάρης ὑπεστήριξεν ὡς προέχον τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποβολῆσεως ἐκθέσεως τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου δὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων.

Πράγματι, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεδέχθη ὡς ἐπιβαλλομένην τὴν ἐξέτασιν τῶν πινάκων τῶν ἐπαναφερομένων ἀξιωματικῶν, ἐγένετο δὲ καὶ ἔναρξις τῆς σχετικῆς συζητήσεως. Ἡ συνέχεια ἀνεβλήθη δι' ἄλλην συνεδρίασιν, κριθείσης ἐν τῷ μεταξὺ σκοπιμωτέρας, λόγῳ τοῦ προδήλου ἐνδιαφέροντος τῆς κοινῆς γνώμης, τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων εἰς τὴν σύμβασιν «Πάουερ ἔντ Τράξιον» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχετικῶν συνομιλιῶν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Μεταξᾶ μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας κ. Χέρφωλ.

ΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Αἱ ἀνακοινωθεῖσαι εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τροποποιήσεις τῆς συμβάσεως, εἶνε κατὰ σχετικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μεταξᾶ, αἱ ἀκόλουθοι:

Ἡ προθεσμία τῆς ἐξαγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἑταιρείας ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσίου ἠλαττώθη ἀπὸ 35 ἐτῶν εἰς 30.

Ἡ ἑταιρεία ἀναλαμβάνει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τοὺς κινητῆρας καὶ τὰ ἄλλα μηχανήματα, ὅσα δὲν δύνανται νὰ λειτουργήσουν ὑπὸ ρεῦμα δυνάμεως 200 θολτάζ, εἶεν θὰ εἶναι τὸ ὑπὸ τῆς ἑταιρείας παραχαθησόμενον ρεῦμα, ἀντὶ τῶν 110 θολτὰζ τοῦ σημερινοῦ. Οἱ ὄροι τῆς δωρεὰν ἀντικαταστάσεως ἢ διασκευῆς τῶν μεταλλακτῶν καὶ τῶν ἠλεκτροφόρων συρμάτων μετὰ τῶν λαμπτήρων εἶνε οἱ ἀκόλουθοι:

Οἱ κάτοχοι τοιούτων μηχανημάτων (δυνάμεως 110 θολτάζ) πρέπει νὰ εἶχον ταῦτα ἐν λειτουργίᾳ τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου 1927. Ἡ ἑταιρεία ἐπιφυλάσσεται νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τῶν καταναλωτῶν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὅσοι θὰ ἤθελαν νὰ βελτιώσουν τὸν φωτισμόν των ἢ νὰ ἐπεκτείνουν αὐτόν.

Ἕκαστος τῶν καταναλωτῶν δικαιοῦται νὰ λάβῃ παρὰ τῆς ἑταιρείας δωρεὰν τόσους λαμπτῆρας, ὅσον εἶνε τὸ ἥμισυ τῶν τοποθετημένων λαμπτήρων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ παρουσίαση πρὸς τὴν ἑταιρείαν ἰσαρίθμους παλαιοὺς λαμπτῆρας.

Ἡ ἑταιρεία ἀναλαμβάνει δωρεὰν τὴν κατασκευὴν τῶν διακλαδώσεων ἀπὸ τὰ καλώδια εἰς τὰς οἰκίας ἢ τὰ καταστήματα τῶν καταναλωτῶν. Ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν τῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων θὰ γίνεται συγχρόνως μὲ τὴν τοποθέτησιν τῶν καλωδίων. Οἱ νέοι γνώμονες τῆς καταναλώσεως ρεύματος θὰ παρέχωνται δωρεάν. Τὴν κυριότητα αὐτῶν θὰ ἔχῃ ἡ ἑταιρεία. Ἐπίσης ἡ ἑταιρεία ἀναλαμβάνει νὰ ἀντικαταστήσῃ δωρεὰν ὅλας τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις αἵτινες δὲν θὰ ἀντέξουν εἰς τὸ νέον ρεῦμα τῶν 220 θολτάζ. Μένον τὰς κάτω τῶν 110 θολτὰζ ἐγκαταστάσεις ἡ ἑταιρεία ἀναλαμβάνει νὰ ἀντικαταστήσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ.

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Κατὰ τὰς διεξαχθείσας συνεννοήσεις ἡ ἑταιρεία ἐξήγησε διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου της ὅτι δὲν σκοπεύει ποσῶς νὰ προβῇ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων τὰ ὁποῖα ἤδη λειτουργοῦντων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίχωρα, ἀλλὰ θὰ ἐνισχύσῃ μόνον διὰ 50 νέων λεωφορείων τὰς ὑπαρχούσας τροχιοδρομικὰς γραμμάς.

Ἀφ' ἑτέρου, ἡ ἑταιρεία ἀποδεχθεῖσα τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως συνεφώνησεν ἐπὶ τῶν ἑξῆς σημείων:

Νὰ ἀρξῇ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀδείας ἐλευθέρας κυκλοφορίας τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι τὰ νέα λεωφορεῖα δὲν θὰ κυκλοφοροῦν ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν τροχιοδρομικαὶ γραμμαὶ καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ νέα λεωφορεῖα θὰ συμπορεύωνται ἀπολύτως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας περὶ καταλληλότητος, εὐρυχωρίας κλπ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπάρχοντα ἐν κυκλοφορίᾳ λεωφορεῖα, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ἐκπληροῦν τοὺς ὅρους τῶν σχετικῶν κανονισμῶν καὶ εἰς σιανδήποτε κατάστασιν καὶ ἂν εὑρίσκωνται, ταῦτα θὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930. Ὁ δὲ μερικὸς περιορισμὸς αὐτῶν διὰ τὴν κυκλοφορίαν ἐπὶ τῶν τροχιοδρομικῶν γραμμῶν θὰ ἀρχίσῃ ἐφαρμοζόμενος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1929.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐδήλωσεν ἐπίσης ὅτι ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰς αἰτήσεις τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων περὶ λογικῆς ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους ἀποζημιώσεώς των. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη δύναται νὰ ἐξευρεθῇ ἐκ ποσοστοῦ τινες τοῦ ἐκ 5 ο)ο φόρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις ἔταν ἀποδειχθῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ μέτρου.

Η ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Κηφισσιᾶς ἡ κίνησις τῶν ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων λεωφορείων εἶνε ἀπολύτως ἐλευθέρα, δυναμένη νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ οἱουδήποτε σημείου τῆς πόλεως, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν θὰ γίνωνται δεκτοὶ ἐπιβάται διὰ τοὺς διαμέσους σταθμοὺς τῆς διαδρομῆς ὅσοι ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῶν τροχιοδρόμων.

ΑΙΡΕΤΑΙ Η ΑΤΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

Κατὰ σχετικὸν ὅρον τῆς συμβάσεως, αἴρεται ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἀτέλεια τῆς βενζίνης, τῶν ἐλαστικῶν καὶ τῶν ἀνταλλακτικῶν τὰ ὁποῖα ἡ ἑταιρεία θὰ χρησιμοποιῇ διὰ τὰ λεωφορεῖά της. Ἡ ἑταιρεία ζητεῖ προσθέτως ὅπως ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων 5 ο)ο εἶνε γενικός. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν θὰ ἐπεβαρύνετο δι' αὐτοῦ μόνον ἡ ἑταιρεία, τότε νὰ ἐπιστρέφεται εἰς αὐτὴν ἀνάλογον ποσὸν ἐκ τοῦ φόρου τῆς βενζίνης της.

Κατὰ παραχωρεθείσας ὅμως ἀρμοδίως πληροφορίας, ὁ φόρος ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων θὰ παραμείνῃ ἐφάσον πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ κεφάλαιον τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν λεωφορείων.

ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Διὰ τοὺς ἰδιωτικοὺς σταθμοὺς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὅσοι μὲν λειτουργοῦν μὲ ἄδειαν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχετικοῦ νόμου τοῦ 1922, ἔχουν τὴν ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ νόμου τούτου νὰ ἀχρηστεύσουν τὰς ἐγκαταστάσεις των ἄνευ ἀποζημιώσεως, ἐφόσον τὸ Κράτος προέλθῃ εἰς συμφωνίαν νὰ δώσῃ τὸ μονοπώλιον εἰς ὡρισμένην ἑταιρείαν.

Ἡ ἑταιρεία ἐν τούτοις ἀπεδέχθη διὰ τοὺς σταθμοὺς τούτους νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διακοπὴν τῆς λειτουργίας αὐτῶν τοὐλάχιστον μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930.

Συνεπῶς οἱ ἰδιωτικοὶ σταθμοὶ παραγωγῆς ρεύματος, ὅσοι εὑρίσκονται ἔξω τῆς πόλεως, θὰ λειτουργοῦν μέχρι τοῦ 1930 καὶ ὀλίγον χρόνον ἀργότερον.

Εἰς τὴν μετὰ τῆς ἑταιρείας τελευταίαν ταύτην συμφωνίαν περιλαμβάνονται διάφορα λεπτομέρειαι ἐξασφαλίζουσαι τὴν κανονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἰδιωτικῶν σταθμῶν. Ἐπὶ πλέον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἔφερε τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἐν λόγῳ σταθμῶν εἰς ἀπευθείας ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἑταιρείας διὰ νὰ συνεννοηθοῦν περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐφόσον οἱ σταθμοὶ εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν.

Διὰ τοὺς σταθμοὺς σίτινες ἐγκατεστάθησαν ἄνευ ἀδείας, καὶ μετὰ τὴν ὑπεγραφὴν τῆς συμβάσεως «Πάουερ», οὐδεμία ἀποζημίωσις θὰ δοθῇ.

Ο ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ